

TUTKIMUSRAPORTTI

RAUMA

Itäkatu 8

arkeologinen valvonta keskiaikaisella kaupunkialueella
2.–4.12.2013

AKDG. 3593:2

MUSEOVIRASTO

KULTTUURIYMPÄRISTÖN HOITO | ARKEOLOGISET KENTTÄPALVELUT

JANNE RANTANEN

Tiivistelmä

Rauman kaupungin keskiaikaisella kaupunkialueella (Vanha Rauma, muinaisjäännösrekisterinumero 68450001) sijaitsevalle kiinteistölle 684-1-142-72 oli suunniteltu sade- ja sulamisvesien viemärintijärjestelmän asentamishanke. Järjestelmän edellyttämää koneellista kaivutyötä valvottiin arkeologisesti kolmen päivän ajan 2.-4.12.2013. Valvonnan aikana todettiin, että kiinteistön pihamaan pohjoisosassa on säilynyttä muinaisjäännöstä, rakennuksen kivijalka, joka suojattiin ja peitettiin jatkotutkimuksia varten. Kaivutöissä havaittiin myös koko pihamaan alueella säilynyttä kulttuurikerrosta, joka ei kuitenkaan estä suunnitellun viemärintijärjestelmän toteuttamista.

Sisällysluettelo

Kansilehti	
Tiivistelmä	
Sisällysluettelo	1
Arkisto- ja rekisteritiedot	2
Sijaintikartat	3
1. JOHDANTO	5
2. TUTKIMUSALUEEN SIJAINTI JA KUVAUS	6
3. VALVONTA- JA DOKUMENTOINTIMENETELMÄT	6
4. HAVAINNOT	7
5. YHTEENVETO	9
6. LÄHTEET	9
7. DIGIKUVALUETTELO	10
8. KARTTALUETTELO	10
9. KUVATAULUT	11–13
10. YLEISKARTTA	14

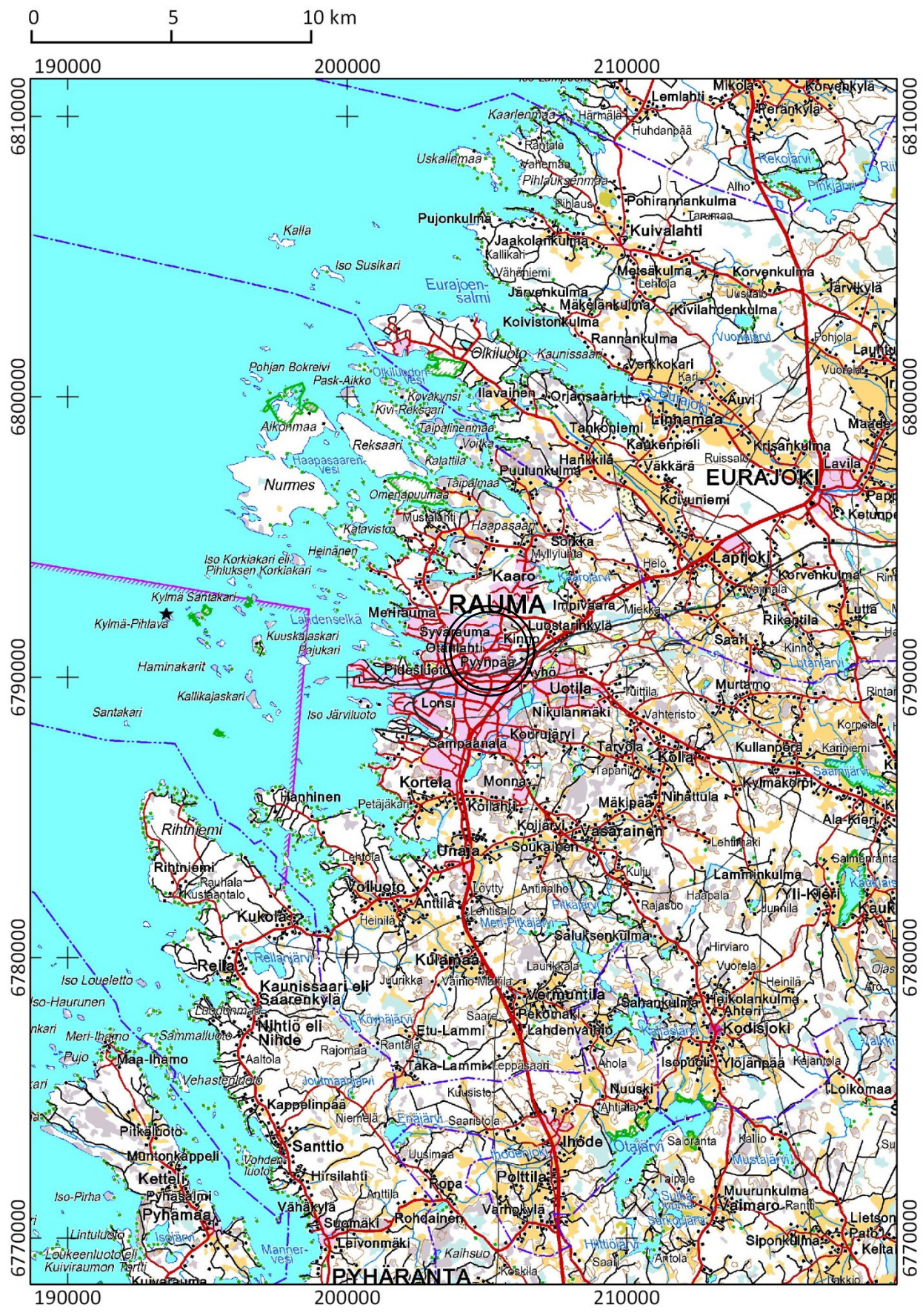
Arkisto- ja rekisteritiedot

Kohteen nimi:	RAUMA Vanha Rauma Itäkatu 8	
Muinaisjäännöslaji:	keskiaikainen kaupunki	
Muinaisjäännösrekisterino:	684500001	
Inventointinumero:		
Kenttätyönjohtaja:	Janne Rantanen, HuK	
Tutkimuksen rahoittaja:	Museovirasto, arkeologiset kenttäpalvelut, koekaivausryhmä	
Kenttätyöaika:	2.–4.12.2013	
Tutkimusala / kaivausala:	225 m ² / 55 m ²	
Lääni:	Länsi-Suomen lääni	
Kunta, kylä, tila:	Rauma, Kaupunginosa 1, Kortteli 142, Tontti 72	
Kiinteistötunnus:	68400101420072	
Maanomistaja, osoite:	Jussi Javanainen, Itäkatu 8, 26100 Rauma	
Peruskartta:	PK 113207	
ETRS-TM35-FIN-koordinaatit:	N: 6789397	tutkitun alueen keskikoordinaatit
	E: 204899	
	Z: 6–7 m (N2000)	
Yhtenäiskoordinaatit:	P: 6792248	tutkitun alueen keskikoordinaatit
	I: 3204949	
	Z: 6–7 m (N2000)	
Kohteen lähin osoite:	Itäkatu 8	
Kaivauslöydöt:	-	
Aikaisemmat tutkimukset:	2009 inventointi Päivi Hakanpää, 2012 inventointi Katja Vuoristo	
Aikaisemmat löydöt:	-	
Valokuvat:	-	
Digikuvat:	AKDG.3593: 1–13, luettelo s. 10, 13 kuvataulua, s. 11–13	
Paikannusmenetelmä:	Kartoitus rullamitalla rakennusten kulmista mitaten	
Piirtäjä ja tutkimusavustaja:	-	
Kaivajat/harjoittelijat:	-	
C14-ajoitukset:	-	
Maaastokarttaote:	1:200 000, s. 3	
	1:20 000, s. 4	
Kartat:	Yleiskartta 1:200, A4, s. 14	
Liitteet:	-	

RAUMA Itäkatu 8

N: 6789397 E: 204899 (ETRS-TM35FIN) Z: 6 – 7 (N2000)

1:200 000

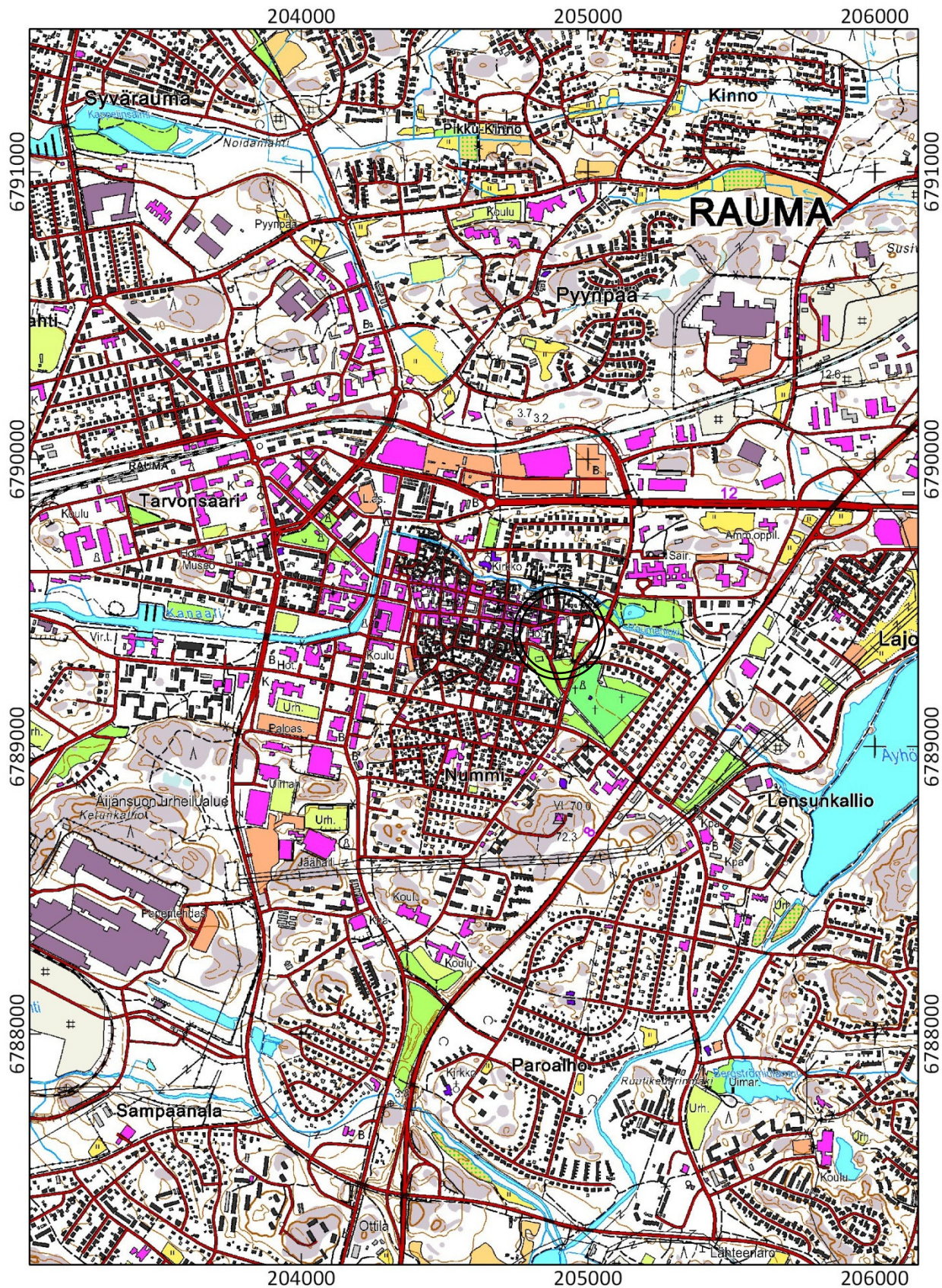

RAUMA Itäkatu 8 Janne Rantanen 2013

RAUMA Itäkatu 8

N: 6789397 E: 204899 (ETRS-TM35FIN) Z: 6 – 7 (N2000)

1: 20 000

1. JOHDANTO

Rauman kaupungin keskiaikaisella kaupunkialueella (Vanha Rauma, muinaisjäännösrekisterinumero 68450001) sijaitsevalle kiinteistölle 684-1-142-72 oli suunniteltu sadevesijärjestelmän asentamishanke ja vanhan öljysäiliön poisto sekä muita kaivutöitä. Museoviraston antamassa lausunnossa (dnro MV/330/05.02.01/2013) todetaan, että koska hanke sisältää maanpintaan kajoavia toimenpiteitä muinaisjäännösalueella, tulee paikalla suorittaa arkeologisia tutkimuksia ennen hankkeen toteutumista.

Koska kyseessä oli pienehkö yksityinen hanke, Museovirasto kustansi tutkimukset. Arkeologisen valvonnan suoritti HuK Janne Rantanen Museoviraston koekaivausryhmästä kolmen päivän aikana 2.-4.12.2013, jolloin valvottiin tarpeellisen alan kaivaminen ja selvitettiin kulttuurikerrosten säilyneisyyttä ja muinaisjäännöksen olemassaoloa. Kaivettu ala oli yhteensä noin 55 m².

Helsinki 19.12.2013

Janne Rantanen

2. TUTKIMUSALUEEN SIJAINTI JA KUVAUS

Tutkittu alue sijaitsee Rauman kaupungin Vanhan Rauman kaupunginosassa kiinteistön 684-1-142-72 pihalla alueella noin 350 m Rauman Fransiskaankirkosta eli Pyhän Ristin kirkosta kaakkoon ja noin 120 m Pyhän Kolminaisuuden kirkon raunioista koilliseen. Kiinteistö rajautuu lännessä Itäkatuun, muissa ilmansuunnissa kiinteistö rajautuu muihin rakennettuihin kiinteistöihin. Sen katuosoite on Itäkatu 8.

Itäkadun varrella, tontin länsilaidalla sijaitsee puolitoistakerroksinen asuinrakennus, joka on rakennettu vuonna 1842; talon nimenä mainitaan Junnila, mutta on ennen kuulunut Pinnalan talon tonttiin (Rauman museo, Vanhan Rauman rakennukset). Tontin kaakkoisnurkassa ovat vanha ulkorakennus ja sitä vasten rakennettu pieni vaja. Tonttia rajaa pohjois-, itä- ja länsisivulla puinen aita. Pihamaalla ei ole merkittävää kasvillisuutta, mutta sen pohjoispuolinen osa oli nurmikolla ennen kaivutöitä. Eteläpuoli sen sijaan oli soralla peitettyä ja laatoitettua pihatietä, jonka reunassa kasvoi muutama pensas. Kiinteistö sijaitsee varsin tasaisella maalla.

Daniel Gadolinin piirtämässä vuoden 1756 Rauman kaupungin kartassa nykyisen tontin alue on merkitty yhteisomistuksessa olevaksi kaalimaaksi. (Hakanpää 2009, 109) Muuta tietoa ei tontin nykyistä rakennuskantaa varhaisemmasta historiasta ole tiedossa, eikä tontilla ole aiemmin suoritettu arkeologisia tutkimuksia Päivi Hakanpään (2009) ja Katja Vuoriston (2012) inventointeja lukuun ottamatta. Inventoinneissa Itäkatu 8 tontti on luettu kuuluvaksi Vanhan Rauman muinaisjäännösalueeseen, ja sillä on mahdollisesti säilynyt aina keskiajalle ulottuvia kulttuurikerroksia. Vuonna 1682 tapahtui Rauman kaupungin viimeinen suuri palo, joka tuhosi rakennuskantaa laajasti ja aiheutti tuhoa mahdollisesti myös Itäkatu 8 kohdalla. (Hakanpää 2009, 10)

3. VALVONTA- JA DOKUMENTOINTIMENETELMÄT

Valvonnan aikana selvitettiin kulttuurikerrosten säilyneisyyttä neljässä kaivannossa (kaivannot A – D). Kaivanto A (5,5 m x 5 m) kaivettiin asuinrakennuksen viereen sen itäpuolelle, johon oli suunnitteilla asuinrakennuksen lisäsiipi. Sen kohdalla sijaitti myös vanha, käytöstä poistettu öljysäiliö, joka oli tarkoitus kaivaa esiin ja viedä pois. Kaivanto B (6 m x 5 m) kaivettiin kaivanto A:n itäpuolelle, öljysäiliön tuolle puolen, josta maanomistaja halusi poistaa omenapuun kantoja ja vaihdattaa maa-ainesta. Kaivanto C (5 m x 1 m) kaivettiin pihan poikki pohjois-etelä –suunnassa kaivanto B:n eteläpuolelle. Sen avulla selvitettiin, osuiko pihan eteläosaan suunnitellulle sade- ja sulamisvesijärjestelmän linjalle säilyneitä kulttuurikerroksia. Kaivanto D (1,5 m x 0,5 m) kaivettiin samasta syystä asuinrakennuksen kuistin eteläpuolelle.

Kaivaminen toimitettiin pääasiassa kaivinkoneella, jota ohjasi Ville Halminen Viljon Viherpalvelu Oy:stä.

Maakerrokset kuorittiin noin 10–20 cm paksuisina kerroksina. Mikäli kulttuurikerroksia tai säilyneitä, mui-

naisjäännökseen viittaavia rakenteita paljastui, selvitettiin niitä tarkemmin lapiolla ja lastalla kaivamalla. Kaivannot kaivettiin puhtaaseen pohjamaahan asti, jos säilyneitä rakenteita ei tullut vastaan. Kaivetun maan kokonaispinta-ala oli noin 55 m². Kaivaushavainnot dokumentoitiin sanallisesti, digitaalikameralla valokuvaamalla ja millimetripaperille piirtämällä. Mittaukset suoritettiin taittomitalla ja rullamitalla, jonka avulla kaivantojen sijainti sidottiin asuinrakennuksen kulmiin. Tähän raporttiin on sisällytetty kenttädokumentoinnin perusteella laadittu yleiskartta mittakaavassa 1:200. Yleiskartta asemoitiin ETRS-TM35-FIN –koordinaatistoon. Esinelöytöjä ei valvonnan aikana otettu talteen.

4. HAVAINNOT

Ensimmäisenä kaivettiin noin 5,5 m x 5 m pinta-alaltaan ollut kaivanto A pihamaan pohjoisosan nurmikolle. Sen kohdalla ruokamultakerros oli noin 20 cm paksu. Kaivanto A:n itäpäässä maan alla oli noin 3 m pitkä ja metrin leveä öljysäiliö, joka ei enää ollut käytössä, ja oli tarkoitus poistaa. Öljysäiliön kohdalla maa oli myllättyä aina pohjasaveen saakka 1,5 m syvyydessä maanpinnasta. Muutoin kaivanto A:n kohdalla oli vielä säilyneitä kerrostumia. Ruokamullan alla, noin 20–40 cm:n syvyydessä, oli ruskean hiekan kerros, joka sisälsi runsaasti tiilimurskaa erityisesti asuinrakennuksen juurella. Kyseessä saattaa olla vuoden 1756 kartassa mainitun kaalimaan maakerros (kts. Hakanpää 2009, 109). Täyttökerroksen alla, kaivannon länsiprofiilissa noin 40–60 cm:n syvyydessä, oli mustanruskea, noen- ja hiilensekainen kulttuurikerros, joka kattoi koko kaivannon alan. Paikoin tämä mustanruskea kulttuurikerros jatkui jopa noin metrin syvyyteen. Kulttuurikerros ei sisältänyt kiinteitä rakenteita eikä suuria määriä esinelöytöjä. Sen vuoksi sen ei katsottu estävän kaivutöiden jatkamista, joten kaivanto A kaivettiin puhtaaseen pohjahiekkaan asti. Keltainen pohjahiekka alkoi kaivannon länsiprofiilin mukaan noin 60 cm:n syvyydessä. Huomautettakoon, että kaivannon eteläreunassa, öljysäiliön länsipuolella, oli noin 40 cm syvyydessä joitakin isoja (halkaisijaltaan noin 50 cm) kiviä. Niiden merkitys ja suhde myöhemmin kaivanto B:ssä havaittuun kivirakenteeseen jäi epäselväksi. Öljysäiliöstä taloon johtavan putken alla kaivannon pohjoisreunassa oli ladottuja kakluunin kaakeleita ilmeisesti putkea tukemassa. Öljysäiliö kaivettiin esiin viimeisenä ja poistettiin kaivinkoneella. Sen kuoppa oli noin 1,5 m syvä, ja sen pohja ylsi harmaaseen pohjasaveen saakka. Öljysäiliön eteläpuolelle jäi noin kolmen neliömetrin kokoinen ala, joka kaivettiin vain 40 cm:n syvyyteen, mutta mylläntyi pahasti kaivinkoneen kammetessa säiliötä ylös kuopasta. Kaivanto A:n täyttäminen jäi valvonnan loppuessa kiinteistön omistajan vastuulle.

Kaivanto B oli käytännössä yhteydessä kaivanto A:han, mutta sijaitsi öljysäiliön itäpuolella. Se oli noin 25 m²:n kokoinen pinta-alaltaan. Kaivanto B:ssä ruokamultakerros oli jonkin verran paksumpi, pohjoisprofiilista mitaten noin 40 cm:n syvyyteen yltävä. Sen alla, noin 40–55 cm:n syvyydessä oli keltaisen hiekan kerros, joka vaikutti jonkinlaiselta täyttö- tai tasoituskerrokselta. Pohjoisprofiilissa noin 55 cm:n syvyydestä, keltaisen hiekan alta, tuli ilmi jo kaivanto A:ssa havaittu mustanruskea, noen- ja hiilensekainen hiekka jossa oli runsaasti valkeaa tuhkaa. Se kattoi muuten koko kaivanto B:n alan, mutta näytti rajautuvan kaivannon ete-

läpuolella kaivannon poikki suunnassa SW-NE kulkevaan kivirakenteeseen. Kivirakenteen pinta oli noin 30–40 cm:n syvyydessä, ja kulki suorassa linjassa ollen reilut viisi metriä pitkä. Se päättyi idässä kaivanto B:n päätyyn, ja lännessä öljysäiliön eteläpäähän, jossa oli joitakin suuria kiviä. Koska öljysäiliön eteläpuolinen ala myllääntyi öljysäiliötä poistettaessa, ei päästy varmuuteen, jatkuiko kivirakenne alun perin kaivanto A:n puolelle. Kivirakenne koostui luonnonkivistä, joiden halkaisija oli noin 40–50 cm, joskin pienempiäkin kiviä oli sen yhteydessä. Kivikertoja kaivettiin näkyville vain yksi, joten mahdollisten alempien kivikertojen olemassaolosta ei ole tietoa. Rakenteen eteläpuolella maakerrokset poikkesivat rakenteen pohjoispuolisesta, mustanruskeasta kulttuurikerroksesta. Eteläpuolella oli nimittäin noin 20 cm paksun ruokamulta- tai pintasorakerroksen alla sekoittuneen oloinen hiekka- ja sorakerros. Kaivanto B:n poikki kulkeva kivirakenne tulkittiin rakennuksen kivijalan jäännökseksi. Koska se on erisuuntainen kuin nykyinen, vuonna 1842 rakennettu asuinrakennus, eikä siitä ole säilynyttä tietoa, voi sen olettaa olevan nykyistä kiinteistön rakennuskantaa vanhempi. Tarkka funktio ja ajoitus jäivät kuitenkin selvittämättä. Kivirakenteen yhteydessä oli hieman esinemateriaalia, lähinnä punasaviastioitten ja ikkunalasin paloja. Kivirakenne ja sitä ympäröivä kulttuurikerros määriteltiin valvonnassa kiinteäksi muinaisjäännökseksi, minkä vuoksi kaivanto B:tä ei kaivettu 40–50 cm:ä syvemmälle. Rakenne ja kulttuurikerros suojattiin suodatinkankailla, ja kaivanto B peitettiin sepelillä.

Kaivanto C kaivettiin N-S –suunnassa kaivanto B:stä etelään. Se oli noin metrin leveä ja viisi metriä pitkä koeoja, jonka avulla oli tarkoitus selvittää kulttuurikerrosten olemassaoloa ja luonnetta suunnitellun sade- ja sulamisvesijärjestelmän linjan kohdalla. Pinnassa oli tässä kohtaa pihaa noin 20 cm paksu pintasorakerros. Sen alta, noin 20–50 cm:n, paikoin jopa 70 cm:n syvyydessä, oli sekoittuneita hiekka- ja sorakerroksia, joitten seassa oli rakennusjätettä, lähinnä tiilimurskaa. Sekoittuneitten maakerrosten alta, noin 50–70 cm:n syvyydessä alkoi mustanruskea, noen ja hiilensekainen hiekka, joka jatkui noin 90 cm:n syvyyteen. Kyseessä on luultavasti sama kulttuurikerros, joka esiintyy myös kaivannoissa A ja B. Kaivannossa C kulttuurikerroksen seassa oli jonkin verran palamatonta eläimenluuta. Kulttuurikerroksen alta paljastui puhdas keltainen hiekka, jonka alla, noin 120 cm:n syvyydessä, alkoi puhdas, harmaa pohjasavi. Maakerrosten dokumentoinnin jälkeen kaivanto C peitettiin kaivetulla maalla.

Samasta syystä kuin C, kaivettiin kaivanto D, koekuoppa, asuinrakennuksen kuistin eteläpuolelle. Se oli pinta-alaltaan noin 1,5 x 0,5 m, ja kaivettiin pohjamaahan saakka. Kuten kaivannossa C, oli D:n kohdalla noin 15–20 cm:n paksuinen pintasora, jonka alla noin 70 cm:n asti jatkui sekoittuneita täyttökerroksia, jotka koostuivat hiekasta ja sorasta. Täyttökerroksen alla, syvyydessä 70–85 cm, oli muissakin kaivannoissa havaittu mustanruskea, nokinen hiekka. Sen alta paljastui puhdas keltainen hiekka, johon kaivaminen lopetettiin. Myös kaivanto D peitettiin välittömästi sen dokumentoinnin jälkeen.

5. YHTEENVETO

Rauman kaupungin keskiaikaisella kaupunkialueella sijaitsevalle kiinteistölle 684-1-142-72 oli suunniteltu sade- ja sulamisvesiviemärointi, vanhan öljysäiliön poisto ja maa-aineksen vaihtoa. Toimenpiteiden edellyttämää kaivutyötä valvottiin arkeologisesti kolmen päivän ajan 2.-4.12.2013. Koneellisesti kaivettiin noin 55 m² neljässä kaivannossa. Kaikissa kaivannoissa havaittiin noin 40–90 cm:n syvyyksissä mustanruskea, noen- ja hiilensekainen kulttuurikerros. Kulttuurikerroksessa oli jonkin verran esinelöytöjä, lähinnä tarkemmin ajoittamattoman punasavikeramiikan paloja ja tasolasia, sekä palamatonta eläimen luuta. Kyseinen kulttuurikerros saattaa liittyä johonkin suureen paloon, ehkä vuoden 1682 Rauman kaupungin paloon. Kulttuurikerroksen päällä oli sekoittuneita maakerroksia ja moderneja tasoituskerroksia, ja alla puhdas pohjahiekka ja harmaa pohjasavi. Kaivannot A, C ja D kaivettiin puhtaaseen pohjahiekkaan asti noin 90–100 cm:n syvyyteen. Kaivannosta A poistettiin vanha öljysäiliö. Kulttuurikerros ei kuitenkaan estä suunniteltujen asennushankkeiden toteuttamista, lukuun ottamatta kaivannossa B havaittuja ilmiöitä.

Kaivannossa B kaivettiin esiin noin 5 m pitkä ja 0,7 m leveä kivirakenne, joka kulki SW-NE –suunnassa kaivannon poikki. Se tulkittiin rakennuksen kivijalan jäännökseksi, mutta sen tarkkaa ikää ei saatu selville. Se on kuitenkin mitä ilmeisimmin vanhempaa perua kuin kiinteistön nykyinen, 1840-luvulta lähtien rakennettu rakennuskanta. Epäselväksi jäi myös, minkälaiseen rakennukseen se on alun perin kuulunut. Rakenteen iän ja luonteen tarkempi selvittäminen edellyttää lisätutkimuksia. Sen vuoksi rakenne ja sitä ympäröivä kulttuurikerros kaivannossa B suojattiin suodatinkankailla ja peitettiin sepelillä.

6. LÄHTEET

Tutkimuskertomukset

Hakanpää, Päivi 2009. Rauma-Raumo. Kaupunkiarkeologinen inventointi. Museovirasto. Kopiota raportista säilytetään Museoviraston arkistossa.

Vuoristo, Katja 2012. Vanha Rauma. Kaupunkiarkeologinen täydennysinventointi 28.5.-8.6.2012. Museovirasto. Kopiota raportista säilytetään Museoviraston arkistossa.

Internet

Rauman museo. Vanhan Rauman rakennukset. Sivustolla käyty 19.12.2013.
http://www.rauma.fi/museo/vr_rakennukset/rakennukset/aloitussivu.htm

7. DIGIKUVALUETTELO

KUVAN NUMERO

AIHE

Kuvaaja: Janne Rantanen

AKDG. 3593:1 Itäkatu 8, Rauma.

AKDG. 3593:2 Tutkimusalueen länsiosaa Itäkatu 8:n pihamaalla.

AKDG. 3593:3 Kaivanto A ruokamultakerroksen kuorimisen jälkeen. Kuvattu koillisesta.

AKDG. 3593:4 Kaivanto A 90 cm:n syvyydessä. Pääosin puhdasta pohjahiekkaa, johon paikoin ulottuu vielä mustaa kulttuurikerrosta. Oikealla latan suuntaisesti putki öljysäiliöstä taloon. Kuvattu koillisesta.

AKDG. 3593:5 Kaivanto B (edessä) 30-50 cm:n syvyydessä. Taustalla kaivanto A. Kuvattu idästä.

AKDG. 3593:6 Kivirakenne kaivannossa B noin 40 cm:n syvyydessä. Kuvattu idästä.

AKDG. 3593:7 Kaivanto C, koeoja pihan poikki. Koeojan poikki kulkee sähkökaapeli. Kuvattu pohjoisesta.

AKDG. 3593:8 Kaivanto A:n länsiprofiili. Kuvattu idästä.

AKDG. 3593:9 Kaivanto C:n itäprofiili. Kuvattu lännestä.

AKDG. 3593:10 Kaivanto D (koekuoppa). Kuvattu idästä.

AKDG. 3593:11 Kaivanto D:n luoteisprofiili. Kuvattu kaakosta.

AKDG. 3593:12 Kaivanto A ja öljysäiliön kuoppa valvonnan päättyessä. Kuvattu idästä.

AKDG. 3593:13 Kaivanto B peitettynä sepelillä. Kulttuurikerrokset ja kivirakenne suojattiin suodatinkankailla. Kuvattu lännestä.

8. KARTTALUETTELO

Yleiskartta 1:200, A4, s. 14

9. KUVATAULUT

AKDG. 3593:1 Itäkatu 8, Rauma.

AKDG. 3593:2 Tutkimusalueen länsiosaa Itäkatu 8:n pihamaalla.

AKDG. 3593:3 Kaivanto A. Koillisesta.

AKDG. 3593:4 Kaivanto A 90 cm:n syvyydessä.
Koillisesta

AKDG. 3593:5 Kaivanto B 30-50 cm:n syvyydessä. Idästä.

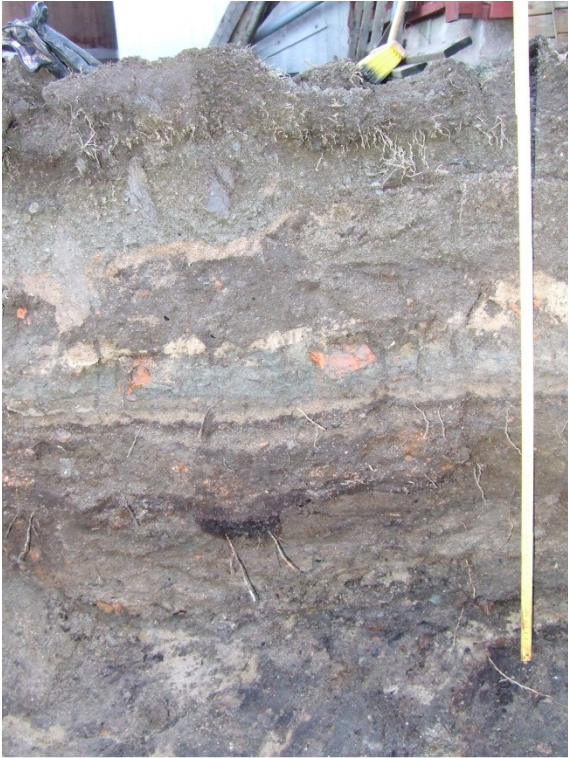
AKDG. 3593:6 Kivirakenne kaivannossa B. Idästä.

AKDG. 3593:7 Kaivanto C. Pohjoisesta.

AKDG. 3593:8 Kaivanto A:n länsiprofiili. Idästä.

AKDG. 3593:9 Kaivanto C:n itäprofiili. Länestä.

AKDG. 3593:10 Kaivanto D (koekuoppa). Idästä.

AKDG. 3593:11 Kaivanto D:n luoteisprofiili. Kaakosta.

AKDG. 3593:12 Kaivanto A valvonnan päättyessä. Idästä.

AKDG. 3593:13 Kaivanto B peitettynä sepelillä. Länestä.

RAUMA Itäkatu 8

Janne Rantanen 2013

Yleiskartta 1:200.

Piirtänyt Janne Rantanen.

Pohjakarttana käytetty Rauman kaupungin kantakarttaa.

